

عنوان مقاله:

نقش طبقه متوسط جدید در روند شکل گیری انقلاب اسلامی بین سال های ۵۷-۱۳۲۰

محل انتشار:

فصلنامه پویا در آموزش علوم انسانی، دوره 3، شماره 6 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

سجاد جلیلیان - کارشناس ارشد علوم سیاسی، کارشناس فرهنگی دانشگاه فرهنگیان پردیس حکیم فردوسی البرز

خلاصه مقاله:

انقلاب اسلامی ایران را می توان یکی از مهم ترین پدیده های قرن بیستم دانست. در روابط سیاسی- اجتماعی جوامع مدرن، نقش پذیری طبقه متوسط جدید در مشارکت های سیاسی، فرهنگی جامعه نکته ای قابل کتمان می باشد. این طبقه، کانون فعالیت های سیاسی و فرهنگی در درون جامعه شهری جدید است و این در حالی است که طبقه متوسط جدید به لحاظ جایگاه اجتماعی و اقتصادی بینابینی خود گرفتار حفظ موقعیت و تراکم و انباشت نامحدود ثروت نیست و به خاطر موقعیت های شغلی خود بار اصلی انقلاب ها، تحولات و اصلاحات آن را بر دوش دارد. تلاش رژیم پهلوی برای حفظ نظام سیاسی پادشاهی نوین خود که عملاً با مشارکت طبقات اجتماعی منافات داشت و ورود اکثر کشورهای جهان در عرصه توسعه و نوسازی که موجب برانگیختن احساس جمعی طبقه متوسط جدید در ایران گردید رژیم را با معضلات خاصی مواجه ساخت و عملاً حکومت را واداشت تا در برخورد با طبقات اجتماعی سیاست دوگانه ای اتخاذ نماید و به مهار و کنترل طبقات اجتماعی اقدام نماید. در همین راستا روند نوسازی که در دوران پهلوی دوم تشدید گردید، بی توجهی به طبقه متوسط جدید در روند عملکرد حزب رستاخیز در بیگانه سازی هرچه بیشتر این طبقه از حکومت و ساختار پادشاهی نوین قدرت که با ظهور و قدرت یابی طبقه متوسط جدید مخالف است، بهره گیری از آموزه های اسلامی- انقلابی، ناتوانی رژیم در سرکوب اعتراضات و پذیرش نقش رهبری امام خمینی (ره) در این طبقه را می توان از اصلی ترین عوامل تقابل طبقه متوسط با رژیم پهلوی و تاثیر گذاری ایشان در روند شکل گیری انقلاب اسلامی دانست.

کلمات کلیدی:

انقلاب اسلامی، پهلوی، طبقه متوسط جدید، امام خمینی (ره)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1569963>

